

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **N. T. S.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 10. 2005, č. j. 14 Az 283/2004 – 19,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR ze dne 15. 3. 2004, č. j. OAM-3965/VL-22-C07-2003. Tímto rozhodnutím žalovaný stěžovateli neudělil azyl dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o azylu“) a zároveň rozhodl, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 citovaného zákona.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítal procesní pochybení žalovaného, kdy tento nepřezkoumal všechny důvody, které jej vedly k odchodu z vlasti. Uvedl, že se rozhodl vlast opustit z důvodů tíživé ekonomické situace, kdy chtěl pracovat, ale práci nenašel. Zmínil, že hodlá na území ČR založit rodinu. Současně stěžovatel navrhl, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je, že stěžovatel jako fyzická osoba musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Krajský soud proto dne 10. 11. 2005 stěžovatele usnesením č. j. 14 Az 283/2004 - 24 vyzval, aby si ve lhůtě 1 měsíce od doručení výzvy zvolil pro řízení o kasační stížnosti advokáta a tuto skutečnost soudu doložil předložením plné moci. Zároveň krajský soud stěžovatele poučil o tom, že pokud výzvě ve stanovené lhůtě nevyhoví, bude kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byla výzva doručena ve smyslu ustanovení § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963Sb. občanského soudního řádu, na jehož použití odkazuje ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s., dne 19. 11. 2005 uplynutím úložní doby. Stěžovatel ve stanovené lhůtě na výzvu soudu k předložení plné moci udělené advokátovi nereagoval.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel nedoložil, že by byl zastoupen advokátem, je nutno konstatovat, že v řízení o kasační stížnosti není právně zastoupen ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Tato podmínka je přitom zákonnou podmínkou řízení o kasační stížnosti.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba – tzn. na základě odkazu uvedeného v § 120 s. ř. s. obdobně i kasační stížnost - odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 17. května 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu